

Brentano, reprezentacjonizm i nowożytna problematyka intencjonalności

Kategoria intencjonalności stanowi jedno z najważniejszych narzędzi filozofii umysłu do charakterystyki świadomości. W jej standardowym ujęciu, istotną cechą świadomości jest bowiem „bycie nakierowanym na coś” lub „bycie o czymś”, tj. bycie intencjonalnym. Kategoria intencjonalności została wprowadzona w tym technicznym użyciu do filozofii umysłu przez Franza Brentano (1838-1917), w jego słynnej pracy z roku 1874, zatytułowanej *Psychologie vom empirischen Standpunkt (Psychologia z empirycznego punktu widzenia)*. Projekt dokonuje rekonstrukcji nowożytnej historii intencjonalności. Podstawową hipotezą badawczą weryfikowaną w projekcie jest rozdzielenie w dyskusji o intencjonalności: (1) terminologii intencjonalności (pochodzącej ze średniowiecza), (2) problematyki intencjonalności (ukształtowanej przez filozofię nowożytną), oraz (3) koncepcji intencjonalności (sformułowanej przez Brentanę). Projekt stara się prześledzić, w jakim stopniu, dyskusje między reprezentacjonizmem i antyreprezentacjonizmem, spowodowane nowożytną rewolucją naukową wpłynęły na kształt koncepcji Brentany i doprowadziły do syntezy terminologii, problematyki i koncepcji intencjonalności. Genealogia kategorii intencjonalności ma na celu dostarczenie pogłębionego rozumienia jej roli konceptualnej w charakterystyce świadomości w ramach współczesnych dyskusji filozofii umysłu. Projekt stanowi pierwsze systematyczne, monograficzne opracowanie nowożytnej historii intencjonalności.